

תָּרִין אַנְפִּין אַנְפִּין מִסְתַּפְּלֵן לְגַבֵּי הַהוּא חַיּוֹתָא.
וְתָרִין אַנְפִּין מְחַפִּיין בְּגַדְפִּייהוּ מְאֲנוּן נְהוּרִין
דְּנִצְצֵן דְּלֵא יְכַלִּין לְאַסְתַּפְּלֵא.

בְּכָר זְמַנָּא דְנִטְלֵי אֵלִין בְּאַרְבַּע גְּלַגְלִין (ד"א
וּתְרִיפֵר) (וּתְרִין) סְמִכִין פְּקַדְמָאֵי אַתְעֵבִיד
מֵהֵהוּא זִיעָא דְלֵהוּן פְּמָה חַיִּילִין וּמִשְׁרִיין
דְּכִלְהוּ מְשַׁבְּחִין וּמְזַמְרֵי דְלֵא מְשַׁתְּפְּכֵי
לְעֵלְמִין. וְלֵאֲלִין לִית לֹון שְׁעוּרָא.

אַרְבַּע פְּתַחֲיִן אֵית לְהִיכְלָא דָא לְאַרְבַּע
סְטָרִין דְעֵלְמָא. עֶשֶׂר מְמַנָּן בְּכָל
פְּתַחָא וּפְתַחָא. וּבְזַמְנָא דְכִלְהוּ דֵי בְּגוּ הִיכְלִין
דְלִתְתָא. וְאַנּוּן הִיכְלִין סְלָקִין בְּרַעוּ דְצִלוּתָא
דְכִיָּיא. כִּלְהוּ פְּתַחֲיִן פְּתַחֲיִן. עַד דְכִלְלֵן כִּלְהוּ
אֵלִין בְּאֵלִין. וּמְשַׁלְּבִין אֵלִין בְּאֵלִין. וְעֵאֲלִין
כִּלְהוּ מְמַנָּן גּוּ מְמַנָּן. מִשְׁרִיין גּוּ מִשְׁרִיין.
אוּפְנִים בְּחִיּוֹת וְחִיּוֹת בְּאוּפְנִים. בְּאֵלִין
אוּפְנִים, נְהוּרִין בְּנְהוּרִין רוּחָא בְּרוּחָא. עַד
דְעֵאלוּ בְּרוּחָא דָא.

בְּהִיכְרָא דָא אֵית דּוּכְתָא חָדָא כְּחִיזוּ דְדִהָבָא
דְנִצְיִן. וְתַמָּן גְּנִיזִין פְּמָה חַיִּילִין
וּמִשְׁרִיין דְלֵא סְלָקִין וְלֵא מִתְעַטְרִין לְעִילָא
אַלָא בְשַׁעֲתָא דְכָל אֵלִין קְשָׁרִין קְשִׁירִין וְהִיכְל
נְטִיל לְאַתְעַטְרָא כִּלְהוּן נְפָקִין מְלִיין בְּדִינָא.
וְאַקְרוּן מְאֲרֵי תְרִיסִין. שְׁלִיחָן בְּעֵלְמָא מְגוּ
מְאֲרֵי דִינִין דֵּי בְּהִיכְלָא רְבִיעָאָה. בְּהֵאֵי
דּוּכְתָא תְלִיין בְּאַרְבַּע סְטָרִין שִׁית מְאָה אֶלְף
רְבוּון מְגִינִים דְדִהָבָא לְכָל סְטָר וְסְטָר. וְכֵן
לְתַתָּא מְנִייהוּ שׁוּרִין מְקַפָּן וְאַנּוּן שְׁתִּין.

וְכָר הַנִּי מְגִינִים כִּלְהוּ מְגִיחִין קְרַבִּין בְּסִיפִין
וְרוּמְחִין לְבַר בְּכָל אַנּוּן שְׁלִיחֵי דִינִין
דְעֵלְמָא עַד דְמָטוּ דְרָגִין בְּדְרָגִין לְכַכְבָּא
דְמְאֲרִים. וְכַדִּין הִיכְלָא סְלָקָא וְאַתְעַטְרָת
לְכָל אוֹתָם שְׁלוּחֵי הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם, עַד שְׁמַגִּיעִים דְרָגוֹת בְּדְרָגוֹת לְכוּכַב מְאֲרִים. וְאַז הִיכְלָא עוֹלָה

בְּאַרְבַּע פְּנִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד.
שְׁתֵּי פְנִים מִסְתַּכְלוֹת לְאוֹתָהּ
הַחִיָּה, וְשְׁתֵּי פְנִים מְכַסּוֹת
בְּכַנְפֵיהֶם מֵאוֹתָם אוֹרוֹת
שְׁנוּצְצִים שְׁלֵא יְכוּלִים לְהִסְתַּכֵּל.
בְּכָר פַּעַם שְׁנוּסְעִים אֵלֶּה
בְּאַרְבַּעַה גְּלַגְלִים [ד"א וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר]
[וּשְׁנַיִם] עֲמוּדִים כְּרֵאשׁוֹנִים נַעֲשֶׂה
מֵאוֹתָהּ הַזֶּעֶה שְׁלֵהֶם כְּמָה
צְבָאוֹת וּמְחַנּוֹת שְׁכֻלָּם מְשַׁבְּחִים
וּמְזַמְרִים שְׁלֵא שׁוֹקֵטִים
לְעוֹלָמִים. וְלֵאֲלֵה אֵין לְהֵם
שְׁעוּר.

אַרְבַּעַה פְּתַחֲיִם יֵשׁ לְהִיכָל הַזֶּה
לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. עֶשֶׂרָה
מְמַנִּים בְּכָל פְּתַח וּפְתַח. וּבְזַמָּן
שְׁכֻלָּם שְׁבַתוּף הִיכְלוֹת
שְׁלִמְטָה, וְאוֹתָם הִיכְלוֹת עוֹלָם
בְּרִצּוֹן שֶׁל תְּפִלָּה זָכָה, כָּלֵם
פּוֹתְחִים פְּתַחֲיִם עַד שְׁנִכְלָלִים
כָּלֵם אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וּמְשַׁלְּבִים אֵלֶּה
בְּאֵלֶּה, וְנִכְנָסִים כָּל הַמְּמַנִּים
לְתוֹף מְמַנִּים, מְחַנּוֹת בְּתוֹף
מְחַנּוֹת, אוּפְנִים בְּחִיּוֹת וְחִיּוֹת
בְּאוּפְנִים. בְּאוּפְנִים הִלְלוּ
מְאוֹרוֹת בְּמְאוֹרוֹת, רוּחַ בְּרוּחַ,
עַד שְׁנִכְנָסִים בְּרוּחַ זוּ.

בְּהִיכָר הַזֶּה יֵשׁ מְקוֹם אֶחָד
כְּמֵרָאָה זֶהָב שְׁנוּצְצִין, וְשֵׁם גְּנִיזִים
כְּמָה צְבָאוֹת וּמְחַנּוֹת שְׁלֵא עוֹלָם
וְלֵא מִתְעַטְרִים לְמַעְלָה, אֵלָא רַק
בְּשַׁעֲה שְׁכָל אֵלֶּה קוֹשְׁרִים
קְשָׁרִים, וְהִיכָל נוֹסַע לְהַתְעַטֵּר.
כָּלֵם יוֹצְאִים מְלֵאִים בְּדִין,
וְנִקְרָאִים מְחִזְקֵי מְגִנִּים. שְׁלוּחִים
כְּעוֹלָם מְתוּף בְּעֵלֵי הַדִּין
שְׁבַתִּיכָל הָרְבִיעִי. בְּמְקוֹם זֶה
תְּלוּיִים בְּאַרְבַּעַה צְדָדִים שֵׁשׁ
מֵאוֹת אֶלְף רְבוּא מְגִנִּים שֶׁל זֶהָב
לְכָל צַד וְצַד. וְכֵן לְמַטָּה מֵהֶם
חֻמוֹת מְקִיפּוֹת, וְהֵם שְׁשִׁים.

וְכָר הַמְּגִנִּים הִלְלוּ גְלַחְמִים
קְרַבּוֹת בְּתַרְבּוֹת וּרְמַחִים, פְּרָט
לְכָל אוֹתָם שְׁלוּחֵי הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם, עַד שְׁמַגִּיעִים דְרָגוֹת בְּדְרָגוֹת לְכוּכַב מְאֲרִים. וְאַז הִיכְלָא עוֹלָה

ומתעטר באותה רוח בכל אותם צבאות, ונשאר אותו מקום במקומו. ואותו מקום נקרא פא הרצים. אותם השלוחים רצים להשלים דינים ופרעניות בכל צדדי העולם.

בשעורה תפלה, נושאת כל המאורות הללו והמחנות, וקושרת קשרים ונכללים כלם כאחד, עד שנקשר רוח ברוח והם אחד. ונכנסים לתוף אותו עמוד להכלל ברוח של ההיכל הרביעי. אשרי חלקו של מי שיודע סוד רבונו ומרים דגלו במקום שצריך.

ובא וראה, הכל צריך זה לזה וזה לזה להשלים זה עם זה ולהאיר זה בזה, עד שעולה הכל למקום שצריך שלמות. מלמטה בהתחלה, ואחר כך מלמעלה, ואז השלמות היא בכל הצדדים ונשלם הכל כראוי. מי שיודע הסודות הללו ועושה שלמות, זהו שמתדבק ברבונו ומבטל כל הגזרות הקשות, והוא מעטר את רבונו ומושך ברכות על העולם. וזהו אדם שנקרא צדיק עמוד העולם, ותפלתו לא חוזרת ויקם, וחלקו בעולם הבא, והוא בחשבון בני האמונה.

בא ראה, כל ההיכלות הללו וכל החיות הללו וכל הצבאות הללו וכל האורות הללו וכל הרוחות הללו צריכים זה לזה, כדי להשתלם מלמטה ולהשתלם אחר כך מלמעלה. ההיכלות הללו הם מתדבקים זה בזה.

וכתם כמו הגונים שלמעלה [של העין] דבוקים זה עם זה. כל מה שבתוכם הם פאותו מראה שגראה בסתר כשמתגלגלת העין ונראה אותו זה נוצץ. ואותו מה שלא נראה פאותו גלגול, הוא אותה רוח ששולטת על הכל.

בהוא רוחא בכל אנון חיילין ואשתאר ההוא דוכתא באתריה. וההוא דוכתא אקרי תא הרצים. אנון שליחין מרהטי לאשלתמא דינין ופרענין בכל סטרי עלמא.

בר סלקא צלותא נטיל כל הני נהורין ומשריין וקשר קשרין ואתכלילו כלהו כחדא. עד דאתקשר רוחא ברוחא ואנון חד. ועאלו גו ההוא עמודא לאתכללא ברוחא דהיכלא רביעאה. זכאה חולקיה מאן דינדע רזא דמאריה וארים דגליה באתר דאצטריף. ותא חזי כלא אצטריף דא לדא לדא לדא לאשלתמא דא עם דא ולאנתנהרא דא בדא עד דסליק כלא לאתר דאצטריף שלימו. מתתא בקדמיתא ומלעילא לבתר. וכדין איהו שלימו בכל סטריין ואשתלים כלא כדקא יאות. מאן דינדע רזין אלין ועביד שלימו. דא איהו מתדבק במאריה ובטיל כל גזרין קשין. ואיהו אעטר למאריה ומשיך ברכאן על עלמא. ודא איהו בר נש דאקרי צדיקא עמודא דעלמא וצלותיה לא אהדר ריקניא וחולקיה בעלמא דאתי, ואיהו בחושפן בני מהימנותא.

תא חזי, כל הני היכלין וכל הני חיותא וכל הני חיילין וכל הני נהורין וכל הני רוחין פלהו אצטריכו דא לדא. בגין לאשתלתמא מתתא. ולאשתלתמא לבתר מלעילא. אלין היכלין אנון מתדבקין דא בדא.

ובלהו פגונוין דלעילא (ב"א דע"א) מתדבקין דא עם דא. כל מה די בגווייהו אנון פההוא חיזו דמתחזיא (צו א, סב) בסתימו כד מתגלגלא עינא ואתחזי ההוא זהרא נציין. וההוא מה דלא אתחזי (ב"ה) פההוא גלגולא. איהו ההוא רוחא דשלתא על כלא. ובגין כך

קיימא דא בדא דרגין על דרגין (ודרגין על דרגין)
עד דאתעטר פלא (דף מג ע"ב) כדקא יאות.

ותא חזי אלמלא כל אנון גוונין דעינא
דאתחזין, פד אסתים עינא ואתגלגלא
בגלגלא לא אתחזון אנון גוונין דזיהרן.
ואלמלא אנון גוונין, לא אתדבק ההוא
דסתים דשלטא עליהו. אשתכח דכלא
תלייא דא בדא ואתקשר דא בדא כד אתפליל
פלא כחדא בהיכלא תליתאה. ורעותא
דצלותא סלקא לאתעטרא בהיכלא רביעאה.
פדין פלא חד. ורעותא חדא וקשורא חדא.
הכא השתחואה לאתרצאה במאריה:

היכלא רביעאה, היכלא דא איהו משניא
מפלהו. ארבע היכלין לדא. דא לגו
מן דא וכלהו חד היכלא. הכא איהו רוחא
דאקרי זכות, באתר דא מתהפף זכות דכל בני
עלמא. רוחא דא נטיל פלא. מניה נפקו
שבעין נהורין פלהו מנצצן. וכלהו בעגולא
דלא מתפשטי כאלין אחרנין. מתדבקין דא
בדא ונהירין דא בדא אחידן דא בדא. פל
זכין דעלמא קמי אלין נהורין קיימין.
מפלהו נפקי תרין נהורין שקולין פחדא
דקיימי קמייהו תדירא.

לקבר אלין אנון שבעין רברבן ממנן לבר
דסחרין כל (תני) (ד"א אנון) ארבע היכלין.
שבעין נהורין אלין ותרי נהורין דקיימין
קמייהו כלהו פנימאין גו לגו. ורזא דא
דכתיב, (שיר השירים ז) בטנג ערמת חטים סוגה
בשושנים.

לקמי נהורין אלין עאלין פל זכו. וכל
עובדין דעלמא לאתדנא. תרין נהורין
אלין אנון סהדי סהדותא. בגין (דאנון) דאית
שבעה עיני יי דמשטטי בכל ארעא (ס"א פו כל)

ולכן עומד זה בזה דרגות על
דרגות עד שמתעטר הכל כראוי.
ובא וראה, אלמלא כל אותם
גונים של העין שנראים,
כשנסתמת העין ומתגלגלת
בגלגל, לא נראים אותם הגונים
שזוהרים, ואלמלא אותם גונים
לא נדבק אותו הנסתר ששולט
עליהם. נמצא שהכל תלוי זה
בזה ונקשר זה בזה כשנכלל הכל
כאחד בהיכל השלישי. ורצון
התפלה עולה להתעטר בהיכל
הרביעי. ואז הכל אחד ורצון
אחד וקשר אחד. כאן השתחואה
להתרצות לרבנו.

היכל הרביעי. היכל זה הוא
משנה מכלם. ארבעה היכלות
לזה, זה לפני מזה, וכלם היכל
אחד. כאן הוא רוח שנקרא זכות.
במקום זה מתהפף הזכות של כל
העולם. רוח זו נושאת הפל.
ממנה יוצאים שבעים אורות
כלם נוצצים. וכלם בעגול שלא
מתפשטים כמו האחרים הללו.
מתדבקים זה בזה ומאירים זה
בזה, אחוזים זה בזה. כל זכיות
העולם עומדות לפני המאורות
הללו. מכלם יוצאים שני
מאורות שקולים כאחד
שעומדים לפנייהם תמיד.

בנגד אלה שבעים ממנים
גדולים שבחוזן שסוכבים את כל
ארבעת ההיכלות הללו. שבעים
אורות אלו ושני אורות
שעומדים לפנייהם, כלם פנימיים
לפנים ולפנים, וזה סוד הכתוב
(שיר ז) בטנג ערמת חטים סוגה
בשושנים.

לפני האורות הללו נכנסים כל
הזכיות ועל כל מעשי העולם
להדון. שני האורות הללו
מעידים עדות, משום [שהם] שיש
שבע עיני ה' שמשוטטים בכל
הארץ, [כו כל] וכל מה שנעשה

בעולם נרשם באותו מעשה
ממש ואותה זכות ממש
ועומדים בקיומם. ושני האורות
הללו רואים בהם ומסתכלים
ומעידים לפני שבעים אורות
האלה. אלה שבעים גזרי גזרות
ודנים דינים, הן לטוב הן לרע.
וכאן הוא מקום הזכות.

רוח זו בה נרשמו שלש אותיות
שהם יה"ו. שפשהאותיות הללו
נדבקות במקום הזה בהדבקות
של זכר ונקבה, אז נרשמים בו
ולא מסתלקים משם. אחר כך
יוצא אור אחד שמאיר לארבעה
צדדים. האור הזה מוציא שלשה
אחרים שהם שלשה בתי דין
שדינים דינים אחרים בדברי
העולם - בעשר, בעני, במחלות,
בשלמות בכל אותם שאר דברים
שהעולם נדון בהם. היכל אחד
לאותם שבעים ראשונים לפנים.
שלשה לאותם שלשה האחרים.
עולה הרוח הזו וכוללת כל אלו
שלמטה, ומוציאה חיה קדושה
אחת מתלהטת, ויש לה עינים
כמו עיני אדם להשגיח בארץ
אלפים ורבוא רבבות צבאות
בעלי הדין. כלם לוקחים פתקים
ופותחים וסוגרים בעולם
ומשלימים דין.

תחת החיה הזו ארבעה שרפים
לוהטים, כלם ככפתור ופרח
ושביבי אש. עולים שבעים
ושנים גלגלים לכל אחד
מלהטים באש. כשנוסעים,
נעשה נהר אחד של אש. אלה
אלפים משמשים לאותה האש,
ומשם יוצאים כמה צבאות.
כשהגלגלים נוסעים, כמה הם
רבוא רבבות שיעמדו מהם בתוך
אותה האש. תחת ההיכל השני
יוצאים צבאות שמזמרים ובאים
להתקרב כאן וכלם נשרפים.

כל מה דאתעביד בעלמא אתרשים בהוא
עובדא ממש והוא זכותא ממש וקיימי
בקיומיהו. ואלין תרין נהורין חמאן בהו
ומסתכלן וסהדי קמי אלין שבעין נהורין.
אלין שבעין גזרי גזרין ודייני דינין הן לטב
הן לבייש. והכא איהו אתר דזכותא.

רוחא דא ביה אתרשימו אתון תלת דאנון
יה"ו, דכד אלין אתון מתדבקן בהאי
אתר באתדבקותא דדכורא ונוקבא כדין
אתרשימו ביה ולא אתעדון מתמן. לבתר נפק
חד נהורא נהיר לארבע סטרין. האי נהורא
אפיק תלת אתרנין דאנון תלת בתי דינין
דדיינין דינין אתרנין במלין דעלמא בעותרא
במספנו במרעין בשלימו בכל אנון שאר
מלין דעלמא אתדן בהו. חד היכלא לאנון
שבעין קדמאי לגו. תלתא לאלין תלתא
אתרנין.

סלקא האי רוחא וכליל כל אנון דלתתא.
ואפיק חד חיותא קדישא מתלהטא
ועינין לה פעיני אינשא לאשגחא בארץ
אלפין ורבוא רבוון חילין מאריהון דדינא.
בלהו נטלין פתקין ופתחין וסגרין בעלמא
ואשלימו דינא.

תחות האי חיותא ארבע שרפים מלהטן
בלהו כחזור ושושן ושביבי דאשא.
סלקין שבעין ותרין גלגלין לכל חד מלהטן
באשא. כד נטלין אתעביד נהר חד די נורא.
אלף אלפין משמשין להוא נורא, מתמן
נפקי כמה חילין. כד גלגלין נטלין. כמה
אנון רבוא רבוון דיקומון מנייהו בגו ההוא
נורא. תחות היכלא תננינא נפקי חילין
דמזמרין ואתיין לקרבא הכא ואתוקדון
בלהו.